

॥ श्रीगणेशसूक्तम् ॥

आ तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्रामं सं गृभाय । महाहस्ती दक्षिणेन ॥
विद्महा हि त्वा तु विकूर्मिं तु विदेष्यं तु वीमघम् । तु विमात्रमवोभिः ॥
न हि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम् । भीमं न गां
वारयन्ते ॥ एतोन्विन्द्रं स्तवामेशानं वस्वः स्वराजम् । न राधसा
मर्धिषन्नः ॥ प्र स्तोषदुप गासिषच्छवत्सामं गीयमानम् । अभि
राधसा जुगुरत् ॥ आ नो भर दक्षिणेनाभि सव्येन प्र मृश ।
इन्द्र मा नो वसोर्निर्भाक् ॥ उप क्रमस्वा भर धृषता धृष्णो
जनानाम् । अदोशूष्टरस्य वेदः ॥ इन्द्र य उ नु ते अस्ति वाजो
विप्रेभिः सनित्वः । अस्माभिः सु तं सनुहि ॥ सदोजुवस्ते वाजा
अस्मभ्यं विश्वश्चन्द्राः । वशैश्च मक्षू जरन्ते ॥ नि षु सीद गणपते
गणेषु त्वामाहर्विप्रतमं कवीनाम् । न ऋते त्वत्क्रियते किं च नारे
महामर्कं मघवञ्चित्रमर्च ॥ अभिख्या नो मघवन्नाधमानान्त्सखै
बोधि वसुपते सखीनाम् । रणं कृधि रणकृत्सत्यशुष्मामक्ते चिदा
भजा राये अस्मान् ॥ गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं
कवीनामुपमश्रवस्तमम् । ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः
शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥